

Ukrainian
63-1201M

АБСОЛЮТ
Absolute

December 1, 1963
Shreveport, Louisiana, USA

By
William Marrion Branham

This book may be freely distributed or reproduced on a non-commercial basis and is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 License. See www.biblebelievers.org/messagehub for details on this license.

АБСОЛЮТ

1. Знайдете ви дещо для себе звідси? Обов'язково ж, візьмете. Давайте схилимо наші голови для молитви Господу, як і було висловлено в цьому улюбленому гімні “Великий Ти”, і ми роздумуємо цього ранку - що би ми робили, якби це все не було для Тебе? І далі, коли ми думаємо про те, яка Ти велич, і Твоя любов примушує Тебе піклуватися про нас, тоді моя душа ледве вміщає це все. Це дійсно так. Я молю про те, щоб Ти благословив нас сьогодні і далі в служінні, і приломив для нас хліб життя, який є одкровенням Христовим. І ми просимо про це в ім'я Ісуса. Амінь.

Брат Унгрен постійно ходить в Скинью, хоча проживає в Мемфісі, штат Теннесі. Він, його мати, жінка і вся сім'я приїжджають в Скинью. І я слухав його рідко, через те, що завжди зайнятий. Але сьогодні вранці було таке бажання послухати виконання його пісень. Він співає ще одну з найбільш моїх улюблених: “Із Його Слави”. Це обидві мої улюблені пісні. Я мав велику честь зустріти сьогодні вранці його батька, це сталося вперше – прекрасна людина.

2. І його жінка, мати Брата Морріса Унгрена, живе 15 років тільки по милості Божій. Вона є для мене великим натхненням, бо пройшла через темні часи в своєму житті, але все-таки ще тримається за Божу незмінну руку. Для нас це є найбільшим проявом справжнього Християнства і проявом їхньої віри. Я дуже щасливий за це сьогодні вранці.

3. Сьогодні у нас весілля на нижньому поверсі. Двоє із моїх дітей беруть шлюб... мої діти із Скинії – це Біллі Сімпсон і дівчинка Месерів. Деякий час вони дружили. Так, Черілл. Вона родичка сім'ї Брата Унгрена. Ми такі раді за них. Я бачу, що вони сидять тут, в аудиторії церкви, після шлюбної церемонії, щоб послухати проповідь. Ці діти завжди глибоко перебувають в моєму серці, тому що вони з повагою ставляться до Слова. Вони люблять Слово. Я не думаю що... Я кличу їх своїми дітьми, я не думаю, що вони кращі за інших дітей. Але вони з повагою ставляться до мене і я прошу Бога попіклуватися про них.

4. Маленький Біллі хотів одружитися і хвилювався тим, що йому потрібно йти в армію. Їх було двоє чи троє в такому ж стані і ці хлопці прийшли до мене і сказали: “Брат Бранхам, ми не хочемо ухилитися від служби, але хочемо, щоб ти спитав про це у Бога”. І вони обґрунтували своє небажання йти в армію, якщо це можливо. Не через те, що вони не бажають захищати країну, але із-за певного сорту армійських людей /я не знаю як їх кличуть / і щоб уникнути фліртування цих напівроздягнених

жінок - це не місце для Християнських юнаків. І Бог відгукнувся на їхнє прохання. І тепер маленький Біллі бере собі за дружину симпатичну малютку Черілл. Ми раді за них. Ми бажаємо їм найкращого з Царства Божого придбати для себе. Це був чудовий для нас час. Сьогодні вранці була прекрасна Недільна школа і церква переповнена. Тому ми такі щасливі. І дуже часто служителі... Це підкріплює нас, коли бачиш людей, які прийшли і слухають, тому що ніхто не любить проповідувати порожнім лавицям, тому що це... Ми зобов'язані говорити теж саме і для однієї людини, і все-таки, відчуваєш себе краще, розуміючи що: "Якщо хтось і прогавить дещо, то інший зловить це", – ви бачите. Саме це робить ось це іншим і величним. І ми змушені були так швидко закінчити бесіди... Я зустрів Брата Бутлієра на вулиці і не бачив його більше. Я запитав: "Де ти був?" Він відповів: "Готував для них обід по-турецьки". Я сказав йому, що втратив трохи... Він сказав: "Ти...". Я помітив: "Ти аніскільки не змінився." Він відповів: "І ти також" Я сказав: "Ти по-справжньому дипломатичний, але я змінився. Схуд з 70 до 60 кілограмів. Мій одяг завеликий на мене. Днями мені дали приміряти костюм, і піджак ледве торкнувся одного мого плеча, і надто вільний в талії. Зате я стараюсь якнайкраще служити Ісусу Христу, поки маю для цього можливість. І твоя прекрасна ввічливість і відхід..."

Під час розмови в кімнаті тепер я бачив як великий Святий Дух забрав раб із тіла жінки в цю ж мить. Ця жінка із Техасу. Ці люди сидять тут, і я не бачив більш нервової особи – вона жінка служителя, і це сталося ось зовсім недавно. І Бог показав мені видіння, і я бачив як вона телефонувала в Нью-Йорк, щоб зробити щось помилкове. Потім я побачив її чоловіка, який мучиться від виразки. Причиною виразки було його переживання за жінку. Всемогутній Бог заспокоїв жінку, яка тут сидить і дивиться на мене. І також я хочу сказати тобі, брат, що виразки у тебе більш немає. Ти будеш себе добре почувати і повернешся до праці для Господа. Тепер, коли ви бачите дещо зроблене Господом, то не задовільняйтесь тільки цим. Вам потрібно продовжувати йти, продовжувати йти, продовжувати йти і йти. Вчора ввечері у нас було велике служіння зцілення. І це добре. Це прекрасно – покладати руки на хворих. Це хороша справа. І деколи це все, що людина може прийняти. А далше є дещо, що людина не в змозі зловити і перебуває в такому стані. Є щось, що заважає таким людям і лежить на їхньому шляху. І одна маленька тінь дає їм коливання в сторону. Ця маленька пані декілька хвилин назад - вона була такою нервовою і не в дусі. Бідна, у неї було ускладнене дихання. Вона була /Брат Бранхам вдихає і видихає, ніби задихаючись/саме в такому стані.

знову. Ви знаєте що є абсолют. Тепер, ви всі разом, всі жінки і чоловіки, хлопчики і дівчатка, де б ви не були... Давайте, всі в хорі, і нагорі, і внизу, на балконах, вздовж стін, і всі всюди в будинку – давайте приймемо Христа нашим абсолют! Тому що нам потрібно буде пройти по долині тіней смерті. Я знаю тільки Його. Він – мій абсолют, тому що Він воскрес у моєму житті і я знаю, що Він реальний. Давайте тепер підіймемо наші руки і помолимося. Давайте зробимо наше служіння посвячення.

Господи Ісусе, Твоє Слово із вічності. Це початок і кінець. І я тепер разом із цим зібранням посвячую себе заново сьогодні за цією кафедрою. Я прошу за цю церкву, за Скинью Життя, за посвячення. Владнай всі розрізнення, нехай пройде весь минулий гнів. Нехай дещо зміниться у служителів Євангелія і пройдуть їхні турботи. О, Боже, ми прив'язуємо себе цього ранку до Ісуса Христа – Слова, і вирішуємо не знати нічого, але тільки Христа розіп'ятого. О, Північна Зірка, о Святий Дух, о компас Божий – прийди зараз в кожне серце. І ми тепер посвячуємо себе Тобі. Через ім'я Ісуса Христа. Слава Богу! Амінь! Добре, брат.

5. Тепер, в таких випадках потрібно зробити... торкнутись середини, бачите? Це торкнулося її духа, бачите? І потім ти переносиш в думці їй саме свої думки і тим самим змінюєш її задуми, бачите? Коли це зробиш, ти можеш зосередити її на Христі, і від цієї точки вона може йти далі. Але вам потрібно змінити її хід думок, бачите? Вона не в змозі зробити це сама. Вона перебуває в безладному пригніченні. І це необхідно забрати. Це дещо, що дає тобі трохи... Але не силкуйся вивчати це. Не роби цього. Тільки вір цьому і йди далі.

6. Як могла ця маленька дитина на руках у мами, яка померла о 9-й годині ранку.../випадок у Мексиці/. Де ж був цей маленький дух? Тобі потрібно знайти цей дух і повернути його назад. І далі, коли ти бачиш, що він повертається, то ти вже можеш в ім'я Господнє підняти і кликнути його, бачите? І це станеться. Але поки цього не зробиш, то тільки будеш даремно коливати повітря. Немає тут нічого таємного. Це пошук Бога. Це усунення себе з дороги і дозвіл Духу Святому використати себе так, як Він хоче це зробити. Це і є саме те.

7. Найголовніша справа для будь-якого дару - це відхилення своїх власних думок і дозвіл Христу... І якщо ти хочеш пізнати де Христос, а де Його немає... Якщо це тільки почуття, то залиш це. Якщо це емоція, то відійди від цього. Але якщо це ось написано в Слові, то тоді це Бог. Завжди перевіряй сказане тобі кожним духом через Слово. Ніколи не відходь від Слова. Якщо ти відійдеш, то тоді ти загублений. Тепер, коли ми говоримо про це в дообідній час, давайте звернемося до Біблії, і прочитаємо місце з Писання. Я хотів проповідувати сьогодні вранці про найбільш потаємні таємниці Божі, які приховані від закладин світу і які виявились в Ісусі Христі. Але забув про весілля і не мав часу на це. Тому я... можливо візьму цю тему в інший час.

8. Тепер я хочу прочитати три місця із Біблії. Перше бажаю прочитати з послання до Филип'ян перший розділ з 19 вірша до 22 вірша:

19.Бо знаю, що це буде мені на спасіння через вашу молитву й допомогу Духа Ісуса Христа,

20. через чекання й надію мою, що я ні в чому не буду посоромлений, але цілою сміливістю, як завжди, так і тепер Христос буде звеличений у тілі моїм, чи то життям, чи то смертю.

21.Бо для мене життя - то Христос, а смерть - то надбання.

22.А коли життя в тілі - для мене плід діла, то не знаю, що вибрати.

9. Тепер із послання до Римлян 8 розділу з 35 вірша, щоб взяти основою для теми:

36. Як написано: “За Тебе нас цілий день умертвляють, нас уважають за овець, приречених на заколення”.

37. Але в цьому всьому ми перемагаємо Тим, Хто нас полюбив.

38. Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили,

39. ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любові Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашім!

10. В Діях 2 розділ у 30 вірші:

30. А бувши ж пророком, та відаючи, що “Бог клятвою клявся йому посадити на престолі його від плоду його стегон”.

Тепер ми взяли багато місць із Писання і на перший погляд перескакуємо з місця на місце в Біблії. Але ми знаємо, якщо це місце Писання прочитаю, то нам потрібно шукати там дещо, що допоможе нам. Нехай Бог помагає нам тепер, коли я збираюсь узяти цю тему сьогодні вранці – це слово “Абсолют”. Тепер, ми ...Коли я готувався до цієї теми, то звернувся до словника. Я думав, що... Деколи кажуть: “Це абсолютна істина. Абсолют – ось що це”. Я подумав: “Що це за слово. Що це означає – абсолют?”. І я звернувся до словника, щоб знайти значення цього слова. У словнику Уебстера говориться: “Це досконалий сам по собі; по своїй природі; безкрайний і безмежний в своїй силі, першопочатковий і початковий”, бачите? Безмежний в своїй силі, досконалий по своїй природі, сам по собі і реально максимально граничний – ось значення слова “абсолют”. Я хотів показати це ось так і надіюсь, що ви зловите ці слова, тому що я не є вишколений священник в... як це... піднести психологічним шляхом щось чаруюче, щоб це захопило людей. Я... єдине, що я роблю, – це пробую якнайкраще донести до своїх друзів, яких Христос мені дав, і щоб вони оцінили мої думки і міркування про Христа.

11. Тепер кожне велике досягнення зв'язане з абсолютотом. Ви не можете продовжувати жити без наявності абсолютоту. Ви не спроможні зробити будь-яке досягнення без абсолютоту. Так як це є заключний з'єднуючий стовп чи пост – це стойка, до якої прив'язуються в кінці подорожі. Це місце, до якого ви прив'язуєтесь для чогось.

12. В цей день, в який ми живемо, і коли все руйнується, і все таке не довговічне і захоплююче - я думаю про те, що це послання дуже відповідає, особливо для християн, які проходять тепер через ці глибокі води. Християнська церква проходить через найбільш глибокі води за всі ці останні дві тисячі років, тому що ми підійшли до місця, коли щось

115. Що це? Він сказав: “З того часу Христос став більш значним для мене і що я зробив для тієї жінки. Це був парадокс. Без сумніву для звичайних людей це було неймовірно, але я розповів це тобі тому, що знаю, що у тебе був такий досвід”.

116. Я сказав: “Так, пане. Це правда”. Я сказав: “Я пригадую прочитане про Святого Мартіна”. Коли він був ще хлопчиком, тоді Бог прикликав його. Люди кругом були язичники і його тато був... о, я не знаю... думаю він був військовий. Одного разу він йшов по місту / я забув де це було і думаю, що він був Французом/ і проходив повз діру у проломленій стіні. Було дуже холодно і він побачив літнього чоловіка, який лежав і замерзав. Люди проходили мимо старої людини, що лежала і рахували себе віруючими. Він просив, щоб йому дали накритись у що-небудь. Він сказав, що смертельно замерз.

117. І Св. Мартін підійшов /звичайно, до свого навернення/, взяв свій солдатський плащ і розділив його надвоє. І загорнув у нього цього старого ледаря. Люди сміялись над ним: “Який смішний солдат, з половиною плаща на собі”. Бачите, це примушує вас робити дивовижні речі. Було дещо у нього всередині, у що він вірив і що це був Бог.

118. В ту ніч, під час відпочинку, коли він заснув і хтось розбудив його. Він подивився. Хтось стояв біля його ліжка... і це стояв Ісус, обгорнутий у другу половину його плаща. Це був початок для Св. Мартіна. Що це було? Він мав абсолют і те, що Слово Боже є Істина. “Що ви зробили одному із цих менших Моїх, те зробили Мені”. Брат, я прив'язаний до цього абсолютоту. І знаю, що кожен із вас... Взаєм виклику до вівтаря цього ранку я хотів би зробити прикликання до посвячення. Давайте посвятимо себе цьому абсолютоту. Чи вірите ви в те, що Слово є Божим абсолютотом? Чи вірите ви, що Він Той же сьогодні, яким Він був завжди? Тут присутні служителі. Чи не хочете ви посвятити своє життя? Тільки... давайте прийнемо цей абсолют. Що ми сьогодні хочемо? Чого ми бажаємо, членської картки чи рекомендації? Ми бажаємо Ісуса Христа. Ми прив'язані не до членської карточки. Ми прив'язані до Слова Божого, Ісуса Христа, Який вчора, і сьогодні, і навіки Той же. Ви вірите цьому? Давайте встанемо на ноги і присвятимо наше життя. Я хочу і своє також. Я заново прив'язую себе. Я перевіряю, як прив'язані мої вузли. Я перевіряю свій абсолют. Господь, якщо в мені є щось не від Твого Слова, тоді забори це від мене. Я не знаю нічого, але тільки Тебе. Я не хочу знати нічого крім Тебе.

Кожен із вас йде своєю дорогою... Я говорив до вас цілий тиждень. Я говорив вам істину. Бог підтвердив цю істину. Він робить це знову і

явища, і обійшли всю землю. Це – парадокс, але це був абсолют. Це прив'язало мене ще дужче до Ісуса Христа, загорнувши моє життя в Нього. Я знаю, що це здається дивним. Це завжди так було.

113. Це було парадоксом для Павла зустріти Ісуса по дорозі в Дамаск. Це парадокс, коли Бог змінює чорне грішне серце і відмиває його до близьки у Своїй власній Крові. Звичайно парадокс. Ви вірите в парадокс? І цей парадокс, якщо він у відповідності зі Словом Божим, може стати твоїм абсолютотом. Навернення Павла було парадоксом і стало його абсолютотом.

114. Пригадую, як одного разу я сидів з одним старим аптекарем і ми розмовляли. Він сказав: “Брат Бранхам, я хочу тебе про дещо спитати”. Сам він був Баптистом. Він сказав: “Ти віриш в парадокс?” Я сказав: “Авжеж, звичайно вірю”. Сказав: “Я не буду це розповідати нікому, крім тебе”. Сказав: “Але я знаю, що ти цьому повіриш”. Він сказав: “Під час депресії необхідно було мати дозвіл від властей округу для купівлі ліків для хворих. Одного разу я сидів у задній частині лавки. Мій син обслуговував покупців”. Сказав: “Я побачив жінку, яка увійшла. Було враження що вона ось-ось родить. Обоє з чоловіком були погано і бідно одягнені. Вона ледве стояла і почала підходити до прилавка. Чоловік підійшов і спитав у сина: “У мене є рецепт від лікаря. Відпустіть по ньому мені, бо мені потрібно відвести жінку додому. Я пробував вистояти в черзі, але вона не може стояти. Подивіться”. Але син сказав: “Пане, я не можу зробити цього. Мені потрібний спочатку дозвіл. Це проти правил”. Його батько сидів і це слухав – слова свого сина. І літня людина, справжній Християнин, вийшов із службового приміщення і спитав: “В чому проблема, мій хороший брате?”. І він сказав: “Пане. У моєї жінки ось-ось почнуться пологи. У мене є дозвіл від лікаря на ліки. Їй потрібно прийняти це якнайшвидше. Я оглянув чергу і мене охопив сумнів, чи зможу це сьогодні купити. Чи не обслужите ви мене? Я принесу дозвіл від властей округу, які платять за ліки”.

Він сказав: “Авжеж, пане. Я вам дам це”. Він поклав рецепт і вийшов. Невисока дама стояла і піт покрив її лице. Вона була дуже хвора, а чоловік її обняв і говорив їй: “Зіпрись на мене, дорога, потерпи трохи. Добрий аптекар робить ліки”. Він сказав: “Я приготував ліки швидко як тільки міг”. Коли я почав тиснути руку цієї жінки, тоді Брат Бранхам, я подивився і побачив, що вклав свою руку в руку з рубцями від цвяхів. Я бачив колючки на Його чолі. Я закрив очі і оглянувся. Я зрозумів тоді: “Істинно кажу вам: так як ви зробили це одному із цих братів Моїх менших, те зробили Мені”, так і я зробив”. Сказав: “Ти цьому віриш?”. Я відповів: “Всім своїм серцем, лікарю. Я вірю кожному слову із цього”.

представлено для Християнства, щось таке, що вони повинні прийняти рішення.

13. І я думаю, що Християнська церква повинна мати щось, щоб вони знали до чого вони прив'язані, в протигагу ненадійному листю на поверхні води чи у повітрі - як каже Біблія: “які коливаються і захоплюються будь-яким вітром вчення”. Подує вітер і гонить цей маленький листок по цьому шляху, а потім з'являється інший порив вітру - північний вітер, південний вітер, східний вітер, західний вітер. Ви ніколи нічого не доб'єтесь. Ви не тверді. Християнське життя повинно бути твердим, стійким життям. Повинно бути щось, що... першоджерело, до якого б ви прив'язались, і який є більше, ніж саме життя. І ви повинні мати щось, до чого б ви прив'язались, деякі люди прив'язані до бізнесу. Інші прив'язані до своїх сімей, деякі зв'язані з віровченням. Інші прив'язані до армійських чинів. У нас є різні речі, з якими ми зв'язані.

14. Але я думаю, як Християнин, що ми повинні бути прив'язані до того, що ми знаємо є Істиною, тому що... Ти можеш бути прив'язаний до своєї сім'ї і твоя жінка може залишити тебе. Ти можеш бути прив'язаний до армії і тебе можуть вбити. Ти можеш прив'язатись до інших різних речей і справ, але всі вони мають кінець. Та повинен бути заключний з'єднуючий стовп чи пост. Це повинно бути десь і щось, до чого людина змогла б прив'язатися для свого вічного місця призначення, тому що... Якщо ти надієшся на свою працю, то коли праця закінчиться і все проходить. Коли забирається твоя сім'я – все закінчується. Та є одне єдине, що на мою думку, є заключним з'єднуючим стовпом.

15. І я вірю, що у Павла в житті був з'єднуючий стовп. І я хочу приєднатись до цього, як ми називаємо це сьогодні, і поговорити про цей з'єднуючий стовп, пост. Він сказав: “Життя для мене – це Христос, і смерть – то надбання”. Христос був у Павла абсолютотом. Він був його з'єднуючим стовпом. Він був закінченням всіх доказів і аргументів. Христос був його з'єднуючим стовпом. Павло не завжди мав з'єднуючий стовп. Він був прив'язаний до фарисейської групи. Він повинен був бути натренованим і навченим, щоб вони змогли прийняти його і дозволити прив'язати себе до їхнього стовпа.

16. Але одного разу він йшов по дорозі в Дамаск. І він зустрів Ісуса вічна-віч. Після того випадку він відділився від свого фарисейського з'єднувального стовпа і прив'язав себе по-іншому. Це Ісус, якого він знав, що Він був розп'ятий, вмер і знову воскрес. Павло впізнав це, так як він зустрів Особу. Це змінило його, там же, на місці. Він більше ніколи не зустрічався з книжкою, ніколи не мав зустрічі з віровченням,

він зустрів Особу – Ісуса Христа. “Хто Ти, Господи?” Він сказав: “Я – Ісус”.

17. Давайте подумасмо трохи над цим зверненням. Я вірю, що Павло був щирою людиною. Так як це Недільна школа, тому будемо вчити як в Недільній школі. Я вірю, що Павло був досить щирою людиною. Про нього не скажеш нічого такого, щоб чимось відділявся від інших людей. І всі ці пророки були людьми, точнісінько такі ж, як і ми всі. В Біблії в 5 розділі послання Якова говориться і “Ілля був людина подібна до нас”. У нього були злети і падіння, свої кути і закутки. І він гаряче помолився, щоб не було дощу.

18. І Павло був такою ж людиною, як і ми. У нього були панічні хвилювання і сумніви. І він був порядною людиною. Він відвідував одну із найкращих сект, які були тоді в тому релігійному світі. І він став учителем в цій секті, навчений великим вчителем Гамаліїлом, який рахувався тоді одним із найвеличніших учителів. Його батьки побачили дещо в житті Павла і старанно працювали, щоб він мав можливість вчитися в школі і вивчати закони Божі. Глибоко, від усього серця, він вірив кожному слову законів. І він чув про цю низьку породу людей і про їхнього пророка /як називає його група/, який виріс в Галілеї і напевно творив чуда і зцілював хворих. Але секта, до якої він належав, не сприймала цього чоловіка як пророка, цього Ісуса із Назарету, тому що Він не ототожнив Себе з ними. Тому Павло не міг піти цим шляхом, бо його секта не вірила цьому. І вони попереджували його проти цього. І Павло, будучи чесним, думав: “Якщо ці діла не від Бога і моя церква говорить про те, що це не Бог, тоді залишається єдине, що потрібно зробити, це позбутися цього”. Потрібно забрати це з шляху, тому що це... це буде перешкодою, перепоною. Це буде новоутворенням, деякою пагубою проти його віруючої секти. Тому він взяв за мету в серці своєму піти і вирізати цю злаякісну пухлину /як називала це його церква і він сам/ із своєї чудової фарисейської групи.

19. Одного разу з листом в кишені від первосвященника для арешту цих людей /тому що це для Павла було тягарем, проти якого він боровся/, він ішов по дорозі в місто Дамаск. Вони втихомирили їх навколо Єрусалиму. Тому... Павло схвалював побиття Степана камінням і наглядав за одягом тих, які побивали. Він ішов і робив те ж саме, щоб визволитися від цієї перешкоди. Але біля... можливо була перша половина дня, десь 11 чи 12 година, він був кинутий на землю. І коли він подивився вгору, то побачив стояче світло перед ним і голос із цього світла сказав: “Савле, Савле /це питання/, нащо ти переслідуєш Мене?”.

107. Мойсей мав абсолют. Зустрінутий ним вогняний кущ був абсолютom для нього. Коли Ісус Навин... О, ви знаєте, що де-коли, коли ти приймаєш абсолют, тоді цей абсолют може привести тебе до парадоксу. Це вірно. Так. Парадокс – це щось реальне, але не зрозуміле. Це парадокс. Коли Ісус Навин стояв там і бачив, що йому потрібно...

108. Бог уповноважив його виступити і заволодіти цією землею – вигнати звідти людей і поселити Ізраїль на цій землі. І одного разу їхні війська були розбиті, і їх потрібно було наздогнати. Перше, ви знаєте... Він знав, щоб їх вигнати йому потрібно було їх добити. Тому коли він це робив, то сонце схилялось до заходу. І Ісус Навин був прив'язаний до абсолюту – до Слова Божого, до Творця. Він був прив'язаний до роботи, яку повинен був виконати. Амінь. І коли необхідне не дуже то приємно робити. Ти повинен ранили почуття, різати і рубати. Але це – абсолют.

109. В нього була потреба. Він сказав: “Стій, сонце. Стій і не рухайся там. Місяць, затримайся просто тут”. І 24 години, він стояв не рухаючись. О, говоримо про парадокс! Але він був прив'язаний до абсолюту із повноваженнями. Так, звичайно, Бог уповноважив його.

110. Іван Христитель був уповноважений, що побачить голуба, коли той сяде на Нього. Коли я побачив цей вогняний стовп, як і Павло по дорозі в Дамаск, тоді я пізнав, що це був Божий абсолют. Настало...Пробудження охопило землю. Я знав, що це звіщає друге пришествя Ісуса Христа. І я вірю в це ще сьогодні. Це – мій абсолют, і все ж це був парадокс. Аякже, це був парадокс – цей висячий в небі вогняний стовп, і були наукові статті про це, і робились фотознімки цього.

111. Це був парадокс, це було десь 15 березня цього року. І за 3 чи 4 місяці до цього в проповіді: “Панове, який час?” було сказано як ми повинні будемо піти туди, і зустрінуться сім ангелів, і що потрібно буде повернутись і що сім печатів будуть відкриті. І був там з Братом Фредом Сотманом /він каже тепер “Амінь”/, і я казав їм, що буде шум, який потрясе країну. І Я сказав: “Це буде тут. Це “Так говорить Господь”. Це записано на плівках, плівках із Фінікса і звідусіль. Це “Так говорить Господь”.

112. І в один день, коли я стояв і збирав з ноги реп'яхи /або маленькі бичачі реп'яшки/, то сім ангелів з'явилися з небес і затрясли місцевість так, що скали вагою в п'ятдесят чи шістдесят фунтів скочувались із схилів гір. Там стояли ці сім ангелів і уповноважили мене повернутись і принести ці послання. І сказали, що одне за одним це станеться. І це сталося саме так, як було передбачено. І потім вони піднялись в небо на висоту в 30 миль. І в той самий день були зроблені фотографії цього

103. І одного разу вранці у видінні я бачив моїх улюблених ось там, за рікою. Це там! Я прив'язаний до цієї обіцяної землі. Одного разу я їх зустріну. Так, обов'язково. Він мій абсолют. Він – моє сонце. Він – моє життя. Він – мій з'єднуючий стовп, моя Північна Зірка. Він є всім, що тільки я можу уявити. Він є всім цим для мене. Він – моє життя.

104. Деномінації? Не хочу ранили ваші почуття і не бажаю це робити, але Слово подібне мечу обосічному. Воно не може просуватись без різання, бачите, особливо коли ріже в п'яті. Зауважте, деномінації схожі на решту зірок. Вони перемінюються разом з світським коливанням – це правда, і йдуть світськими дорогами. Вони дозволяють своїм жінкам обрізувати волосся, носити шорти і інше подібне. Вони коливаються в такт з Голівудом і з усіма іншими.

Але, о брати, це все ще залишається Істиною! Це незмінне Слово Живого Бога все ще є Істиною. Це мій абсолют. Що воно каже – Істинно. Це мій абсолют. Що воно каже – Істинно.

105. Нехай деномінації хитаються як хочуть. Своєю назвою вони бажають підняти на глум і дискредитувати ім'я Ісуса Христа – це на їхній совісті. Але для мене немає іншого імені під небом серед людей, яким би можна було спастися. Для мене ось це є фундаментом Слова. Це те, де знаходиться наріжний камінь. Я не бажаю коливатись разом з деномінаціями. Я маю свій компас всередині в собі. Дух Святий направляє мене просто до абсолюту: “Небо і земля перейдуть, але Моє Слово ніколи не перейде”. І я поклав це в своє серце, і Дух Святий провадить мене прямо до цього. Я визначився і вирішив нічого більше не знати. Це мій абсолют. Нехай так і буде – саме так я хочу щоб було. О, мій Бог!

106. Тепер брат, сестра – створи свій абсолют в Ньому. Так, панове. Недавно у мене був час випробувань – я втратив дружину, дитину – і хтось запитав мене: “Ти все ще тримаєшся своєї релігії?” “Я відповів: “Ні, це вона тримає мене”, бачите? Я мав абсолют, щоб знати, що я колись знову їх побачу. Амінь. Я би не витримав цього, якщо би не мав цього абсолюту. Я змінився вчасно, коли став прив'язаний, тому що знав, що повинен їх бачити знову.

Сьогодні по милості я прив'язаний до Нього, який сказав: “Я – Є”, не “Я був”, але “Я – Є”. Вічно перебуваючий, всезнаючий, всемогутній, безмежний – ось хто Він. Не “Я був”, але “Я – Є”. Він все ще є воскресінням. Він все ще є Північною Зіркою. Він все ще є усім для мене.

20. Павло знав, або вірніше Савло знав, що їхні люди йшли за таким ось світлом, коли вони вийшли з Єгипту. Бачили ви коли-небудь Біблійний переклад Ламзи? Древнім Єврейським знаком Бога є трикутне світло, більш-менш схоже з цим – три особливості Божих в одному Божестві. І це трикутне світло – три в одному як один Бог – було символом Бога для Євреїв.

21. І коли Мойсей зустрів Його в терновому кущі, тоді Він сказав: “Я Суций”, Котрий залишається тими ж трьома: вчора, сьогодні і навіки – все ще Той же Самий Бог. І Мойсей зустрів Його в палаючому кущі. Він був світлом. І коли Він вів дітей Ізраїля по пустині, тоді Він був ангелом заповіту, якого Мойсей через віру бачив, і залишив Єгипет – і прийняв наругу Христову більшим скарбом, ніж усі блага Єгипетські. Вірою Мойсей бачив, що це був Христос, помазання. І помазання було не на конкретній людині, але це було у вигляді стовпа вогняного, бачите?

22. І далше це ж саме помазання зійшло в час Його хрещення і ввійшло в Христа і перебувало в Ньому. Іван знав Його. Він сказав: “На кому побачиш Дух, який вивів їх з Єгипту в пустиню, із пустині в обіцяну землю, на кому побачиш Бога, що сходить у вигляді трикутника, і на кому це зупиниться, тоді Він є Той, який буде христити вогнем і Духом Святим”.

23. Однак у Павла іще не було привілейованої можливості бачити це. Та тільки щоб це було зрозуміло вам – Євреям було заборонено поклонятись ідолам і всякому подібному. Коли він побачив це велике світло, то він знав, що це Господь. “Господь” означає власність, контроль на право володіння. Він не мав права називати що-небудь “Господом”, цей вірний Єврей, поки не впевнювався в тому, що це був Дух. Але зауважте, він знав, що той же самий вогняний стовп вів його людей. І потім він повернувся і сказав: “Хто Ти, Господи? Хто Ти? Я хочу знати хто Ти. Ти зустрів Мойсея в імені Я–Є, Я–Суций”.

24. Але я зупинюсь на хвилину на цій думці. Ісус був помазаний тим же самим, що вони бачили, коли був на землі. Зауважте, Він сказав: “Я прийшов від Бога /Дух, Світло, стовп вогняний/ і Я йду до Бога”. І Він став плоттю, щоб померти за наші гріхи.

25. Потім після Своєї смерті, погребіння, воскресіння і вознесення, після того як Він вознісся... В сороковий день Він вознісся. І в п'ятидесятний день Він повернувся в формі вогняного стовпа посеред людей і поділив Себе у вигляді язиків вогню і осів на кожному з них. І тоді вони всі були наповнені Святим Духом і почали говорити іншими мовами і що Дух давав їм проповідувати.

26. Бачите, Бог розділив Себе. По-перше – Бог у великому вогняному стовпі; Бог, який проявляється в людському тілі і тепер Бог, який розділив Себе серед його людей – стовп вогняний, який поділився на маленькі фрагменти, і осів на кожному з них, подібно розгалуженим шматочкам вогню, поділеним язикам, перебуваючих на них. Розгалуження полум'я, поділені вогняні язики, осіли на кожному з них. І вони всі були наповнені цим і почали говорити мовами, як їм Дух промовляти давав.

27. Тепер дивіться – ми не є поділеними людьми. Ми повинні перебувати в єднанні, тому що кожен із нас несе в собі частку Бога. І ми повинні збиратись разом. І далі стовп вогняний проявляється в цілості і повноті. Коли Його церква займає місця на небесах разом, тоді повнота сили Божої перебуває в Його церкві. Кожний з нас має духовні дари і духовні служіння і збираючись разом це все приносить назад вогняний стовп.

28. І Павло визнав, що це був Господь. І він сказав: “Господи, хто Ти, якщо я переслідую Тебе?” Він сказав: “Я Ісус, і тяжко тобі йти проти ріжн”. І Павлу наказано було встати і піти на вулицю Прямую. І був там пророк на ім'я Ананій, який бачив видіння і охристив його. І він був... пішов в Аравійську пустелю на три роки для вивчення Писань, щоб побачити для чого йому з'явився цей вогняний стовп.

29. Тепер, ми бачимо, що весь залишок життя у Павла був цей з'єднуючий Стовп. Він зустрів Бога віч - на - віч і отримав особливі права від Бога. Що за з'єднуючий стовп! Що за абсолют! Це було кінцем різних аргументів. Це було кінцем всього для Павла. Всяке протистояння – все геть пропало.

30. Не мало значення що говорили Фарисеї і що казали Садукее, чи хто-небудь ще. Він зустрів Бога, підтвердженого Словом – цим все було обґрунтовано! І це було на протязі всього його життя, що залишилось, тому що він бачив проявленого Бога, і це було йому доказано тим, що це і був Бог через Слово, і через образ і форму, в якій Він перебував, і через чіткий голос, що заговорив до нього.

31. Це було величне діло. Не дивуємось, що він міг сказати перед...Агріппою: “Я не спротивився небесному видінню”. Він був прив'язаний до цього. Це було щось реальне, щось, про що він знав, щось, чого ніхто не міг забрати у нього.

32. І якщо сьогодні ми надіємось тільки на освіту чи на механічний шлях освіти для пояснення Біблії, тоді ми можемо дістати це тільки із

97. Я заховав Твоє Слово в своє серце. Господи, щоби мені більше не грішити проти Тебе. Я зв'язував ними /словами/ свої пальці і спинку ліжка. Ти завжди перебуваєш переді мною. Мене не зіпхнути. Так, навіть якщо я піду через долину смерті, то не налякаюсь смерті, тому що Ти є мій абсолют. Я перейду через це і Ти вирвеш мене звідти. Я поведу через глибинні води мого корабля, але Ти є мій якір. Амінь!

98. Ти перебуваєш за завісою. Ти – єдиний, хто може провести моє судно через шторм. Ти – єдиний, хто там буде і мій якір знаходиться в славі. Коли я зйду в долину тіней, смертних тіней, коли я зйду до Йордану для переправи, тоді Він є мій абсолют. Я прив'язаний до Нього, який воскрес на тому боці. Він витягне мене із небезпечних вод. Я не боюсь зла, бо Ти перебуваєш зі мною. Амінь! Нехай бушують шторми. Ні життя, ні смерть, ні що-небудь ще – ніщо не може віддалити мене. Я прив'язаний до цього стовпа.

99. Цей стовп залишається в силі. Він має силу за внутрішньою завісою. Це закорено у моєму серці. Дух Святий побуджує мене до цієї обітниці. Я – Є /не Я буду, Я був, Я коли-небудь буду/. Я є воскресіння і життя, сказав Бог. “І кожен, хто живе і вірить у Мене, не помре повік. Віруючий в Мене, якщо і помре, оживе”.

100. Нехай смерть робить все що забажає. Це ніколи не буде мене хвилювати, бо я переконаний. Я переконаний, якщо навіть хвороба заволодіє мною чи куля із зброї одного разу уб'є мене /я не знаю що це буде/ – але що це мені може зробити? Для мене життя – Христос, і смерть – надбання /О, Боже!/, тому що я визначився. Я знаю Його, сидячого ось там за рікою смерті, де Він візьме мене одного разу у Свою присутність, виправданого Його праведністю, яку я признав в Його смерті на хресті – Бог став плоттю посеред нас, все ще живий у нас, і все ще перебуває Духом у наших тілах! Амінь.

101. Він мій абсолют. Він є усім для мене. Різне по за цим... Я нічого не несу в своїх руках. Я нікого не знаю, окрім Христа розп'ятого. Не бажаю нічого чути, але тільки Христа і Його розп'ятого. Моє серце каже “Амінь” на кожен Його обітницю. Ось чому я знаю, що Дух Святий – це компас, який веде мене до Слова.

102. Ніколи ані одне із видінь, які я розказував, не було проти правдивості цього Слова. О, ось де я маю свою впевненість, брат. В ту ніч, коли Він розказував мені про це... Я бачив ті видіння. Я прошу уваги. Чи говорило колись хоча б одне видіння проти Слова? Ніколи не було, щоб хоч одне було невірне. Чому? Це – Бог. Це – мій з'єднуючий стовп.

силою, яка працює визначеним шляхом, як наприклад... Він є вогнем, чи іскрою, яка підпалює паливо або бензин. Він - це та іскра в камері згоряння, коли туди вливається паливо /Слово/, і Він є єдиним, хто спроможний запалити це паливо, бензин. Він єдиний може підтвердити це. Він є сила воскресіння. Він є Бог. Він є цим вогнем, іскрою – ось хто Він є.

92. “І безперечно,— сказано в 1 до Тимофія,3:16 – велика благочестя таємниця: Бог з’явився в тілі, виправдав Себе в Дусі, показав Себе ангелам”. Він був Богом, Який прийшов зайняти місце грішника. Так, пане. І коли Він...Бог воскресив Його на третій день, то це було для нашого виправдання. Тому достойний Він сидіти по праву руку величі небесної і бути заступником за наші немочі, які ми сповідуємо Йому і вмираємо для себе, складаючи Його Слово в середину у себе. І наша віра робить це Слово Живим, тому що Христос в нас, який оживляє Слово.

93. Як я хочу, щоб церква змогла побачити це! Всі аргументи і суперечки тоді закінчуться. Це тоді буде Верховним Судом. Це Північна Зірка. Алілуя! Це – кінець всім суперечкам. Це кінець всім питанням. Це кінець всьому. Бог так сказав – тоді це абсолют. Прив’яжи себе до цього.

94. Павло сказав: “Немає нічого більше – ні смерті, ні майбутнього, ні хворіб, ні наготи, а ні небезпеки, ніщо не може відлучити від цього”. Ми повинні бути прив’язані до абсолюту. Сказав: “Для мене життя – Христос, і смерть – надбання”. Нічого більше не має сили – тільки це. Це – абсолют.

95. Він – наш абсолют, тому що ми маємо впевненість у воскресінні, тому що Він воскрес у нас. Як ми можемо знати про це? Він – живий. Він діє сьогодні саме так, як Він діяв, коли був тут на землі. Він є все тим же вогняним стовпом, фотографія якого у нас є. Він Той же Самий у церкві. Він сьогодні тут і в цьому тілі. Він виконує і діє саме так, як Він робив це тоді. Якщо життя кавуна покласти в гарбуз, тоді він ніколи не родить гарбуза. Він не зможе, тому що це буде кавун, бо в ньому життя кавуна. І: “Якщо ви перебуватимете в Мені, і Мої слова у вас, то просіть що побажаєте” – у вас будуть кавуни. Амінь.

96. Абсолют. Я знаю, що це істина. Я прив’язаний душею до цього і знаю, що це є істина. Це – Боже Слово. Він – наш абсолют. У 1 до Солунян 4 розділі читаємо про те, що ми будемо підхоплені з нашими улюбленими і зустрінемо Його в повітрі. О, як б’ється моє серце з кожним Словом Його Книги. Амінь. Бог сказав, ми будемо підняті в повітря, щоб зустріти наших улюблених. “Амінь” – каже Слово в середині мого серця, бо Слово перебуває там.

розумового поняття. Але жодна людина не має права ставати за кафедру і проповідувати до тих пір, поки не зустрінеється віч-на-віч з Ним.

33. Як Мойсей зі спини в пустині. Все одно наскільки добре він був навчений і щоб не ставалось, але його страхи і метушливі хвилювання щезли, тому що він стояв на святій землі з Богом і ніхто не був у змозі забрати це у нього. І кожен чоловік і жінка з переживанням у Бозі, повинні зустріти той же самий стовп вогняний на святій землі твого серця, де немає теології, немає диявола, немає нічого... Павло сказав: “А ні теперішнє, а ні майбутнє, ні смерть, ні хвороби, печалі /скорботи/ не можуть позбавити нас від цієї любові Божої у Христі Ісусі”. Це з’єднуючий стовп. Ти знаєш, що дещо сталося.

Однаково наскільки багато повстає наукового і кажуть: “Це – те, чи інше”, ти прив’язаний. Ти і Бог стали одне. Він в тобі, а ти в Ньому. “З цього дня ви пізнаєте, що Я в Отці і Отець в Мені, а Я у вас, і ви в Мені”. Ви прив’язані до Нього.

34. У Павла життя було сконцентроване на Христі. Це вже було інше життя по відношенню до минулого. Раніше в нього було розуміння набуто через освіту, але тепер він здобув сконцентроване на Христі життя – абсолют.

35. Байдуже скільки б не говорив Агріппа: “Ти стаєш нерозумним, Павле. Ти дурієш. Ти дійшов до надто великої вченості”. Але він сказав: “Я не дурію”. Він продовжував поводити себе так, що Агріппа сказав: “Чи не переконуєш ти мене, щоб і я став християнином”. Він сказав: “Я бажав би, щоб ви всі зробились такими як я, окрім цих ланцюгів”.

36. Коли ти дістаєш сконцентроване на Христі життя, як у Павла, то це змушує тебе робити речі, які ти б ніколи не думав робити. Тепер подивіться. Взагалі людина, вихована на всіх цих писаннях і ділах, буде дотримуватись того напряму, в якому була вихована. Але коли вона стає ... і робить Христа своїм абсолютим і гранично найпершим, тоді це стає другим життям. Вона діє по-іншому. Вона творить безглузді речі по відношенню до того як вона була вихована це робити.

37. І це утворить такі-ж діла... Якщо церква відійде від цієї церковної ради і повернеться назад і зробить Слово Боже своєю перлиною, основою, зробить Слово Боже своїм з’єднуючим стовпом, тоді таке створить це. Але вони прив’язані до людей з придуманими досягненнями, і це обов’язково впаде, тому що в Біблії сказано, що вони будуть так робити.

38. Але повинна бути Наречена, яка вибрана до закладин світу, і повинна бути прив'язана до цього з'єднуючого стовпа, поста. Я можу побачити наяву, як вічність розривається і сходиться в час, починаючи з Едему. І коли це сталося, то появилася лінія крові на всьому шляху до Голгофи, і від Голгофи, зв'язаною з цією лінією, і яка доходить до з'єднуючого стовпа – Ісуса. І одного разу, коли Він прийде і зажадає Свою власність, тоді кожен, хто прив'язаний до цієї первинної основи, буде підхоплений у вічність. Чому? Вони перебували у вічності весь час.

39. Вони були передбачені у вічності. Вони є частиною Бога. Вони були у Його думках від початку. І коли цей великий канат почав витягати – ця лінія крові, цей знак, про якого я вже казав – коли він почав підніматися з землі, тоді кожен, хто в цій крові, буде піднесений прямо вгору у вічність знову /як світанкова роса підноситься сонцем/. Але єдиний шлях участі в цьому – це необхідність бути прив'язаним до цього абсолюту, Ісуса Христа – він є абсолютом, не людські досягнення, але Бог, Який воскресив Його з мертвих. І Він є абсолютом. І ми знаємо, що Він живий, тому що Він тут з нами в силі Його воскресіння, творячи ті ж діла, які Він робив, коли Він був тут на землі.

40. Я прив'язаний до цієї первинної основи. Це – кінець всіх суперечок. Я прив'язаний до цього. Це – моє життя. Я був грішником. Коли Христос спас мене, тоді я зустрів дещо. І з моменту, коли це ввійшло у мене, все змінилось і я став прив'язаний до цього. Все сходиться на тому, що я прив'язаний просто до цього. І далі Бог розділив Своє життя і дозволив жити мені в Ньому, і Йому в мені – тоді ми прив'язані.

41. Ніякої різниці – у що інші хочуть вірити. Це для індивідуумів, коли ти прив'язаний до цього. Це твоя первинна основа. Це – останнє слово. І далі, якщо Він є Слово, тоді це повинно бути останнім словом. Це повинно обґрунтовувати це. Що би це не казало – це є червоною лінією. Це – Христос. І все, що проти цього – я про таке не бажаю нічого знати.

42. Ось що ми бажаємо знати – це те що каже Слово. Тому що я прив'язаний до Христа, а Христос є Слово. Ви отримали це тепер? І частина Його Слова, розподілена і призначена на цей день, Його Дух перебуває тут, щоб проявити і доказати цю частину Слова – як було це раніше, при Його народженні – Ісаї, 9:5.

43. Все виповнилось із сказаного про Нього із Писання. Також ми бачимо це в книзі Луки. І Він був... Він також став кінцем пророцтва про Нього. Він виконав це. Історія, пісні – все сказане про Нього в Старому Заповіті – було з'єднуючим стовпом Слова Божого для того віку.

О, як Він це зробив? Для чого Бог став людиною? Щоб заплатити за провини людей.

86. Але в Пасхальний ранок Він вийшов з ключами від смерті, пекла і могили. Амінь. Бог, який міг померти на хресті і могила не змогла заволодіти Ним. Ніщо не змогло мати силу над Ним. Він повстав. Він мав ключі. Він повстав переможцем, тому що Він переміг і смерть і пекло, і могилу. Коли Він був на землі, тоді переміг хвороби. Він все переміг. Він переміг забобони і релігійні тлумачення. Він переміг все, що потрібно було перемогти і виступив проти смерті, пекла і могили, і ключі дзвеніли у Нього при боці. І вознісся на небо і дав дари людям, і повернувся в день П'ятидесятниці, і вручив їх Петру і Церкві. Амінь!

87. Він є наш абсолют. Всі страхи смерті... Тому що Він живе, і ми живемо теж. До Римлян 5:1 : “Отож, виправдавшись вірою, ми маємо мир з Богом через Господа Ісуса Христа”. Ми знаходимо... що Він є нашим оправданням. Бог воскресив Його на третій день, щоб виправдати нашу віру і що ми цьому віримо. І Він воскресив Його для виправдання нашої віри.

88. Що Він зробив далі? Він послав Його назад як заступника, тому що через віру ми повірили цьому. Святий Дух, Христос, ввійшов в це для нашого виправдання, тому що ми повинні повстати зі смерті в життя. І тепер ми є сини і дочки Бога, які сидимо в небесних місцях у Христі Ісусі, Котрий виправдав нас через Своє воскресіння. Це оправдання дає нам знати... Маючи передбачення, наше спасіння всередині нас і саме пульсуюче життя Христа у нас – тоді як же після цього ми можемо відкидати Слово /Він і є Слово/, яке дає нам цю впевненість? Дух Святий тут. Що це? Це все ще є Північною Зіркою. Христос є нашою Північною Зіркою і Дух Святий є тим оправданням, яке скеровує віруючого прямо на Північну Зірку. Дух Святий буде завжди показувати на Слово. Якщо це вказує на віровчення або деномінацію, то це не є Святий Дух. Він не може робити таке – вказувати в бік від Свого Слова, тоді як Він помер в підтвердження цього Слова, і зробив це Слово абсолютним в повному розумінні Слова. Амінь!

90. Він помер, щоб Він міг Сам увійти в це Слово. Він є оживляючим життям, яке робить це Слово знову живим. Ось для чого Він помер – щоб у Нього була можливість відображувати Себе через Свою церкву і задіяти кожне слово в кожному віці саме так, як це було передбачено щоб відбувалось.

91. Він є динамічною рушійною силою механіки – механізму Церкви. Хто це? Апостоли, пророки, вчителі і так далі. І Він є рушійною

дітей. Навіть його жінка відвернулася від нього, через сморід його гнояків. Він сидів поза хатою і посипав попелом гнояки і шкріб їх. І навіть його жінка сказала : “Чого б тобі не проклясти Бога і не вмерти?” Він сказав: “Ти говориш як безумна жінка”. Бачите?

81. Потім коли Елігу говорив до нього... Днями я хочу для вас проаналізувати слово “Елігу” і показати вам, що це був Христос. Коли він був у тому стані і повстали проти нього, тоді він побачив видіння якогось Одного. Він хотів знайти людину, яка б змогла встати замість нього в пролом – покласти руки Святого Бога на грішного чоловіка і стояти на цьому шляху. І Бог дозволив йому побачити це через чотири тисячі років.

82. Це був його абсолют. Він повстав і струснув себе. Алілуя! Коли людина боїться смерті – повстань і стряхни себе. Подивись у Слово і подивись що це було за Боже видіння. Він бачив це видіння. Він сказав: “Я знаю, Викупитель мій живий. І в останні дні Він зійде на цю землю і я прив’язу себе до цього. Не дивлячись на те, що підшкірні черв’яки знищили це тіло, але бачив. Я прив’язаний до цього” Він бачив це. Це була Божа обітниця.

83. Він вдивлявся через закони природи. Як я вже говорив вам про нероздільність закону природи, цілісності Слова, безперервності Божих дій – все перебуває в цілісності. Він викрикнув – у Йова, 14 розділ: “Для дерева є надія після смерті, для квітки і всього. Людина помирає і відходить. Його сини прийдуть, щоб поклонитись йому, а він і не розпізнає. О, якби ти схоронив мене в могилі і приховав в потаємному місці, аж поки не минеться Твій гнів”. Він боявся смерті.

84. Але коли він передбачив... буди пророком він бачив воскресіння Ісуса Христа, він викрикнув:” Мій Викупитель живий” Дивіться. Він назвав його “Викупитель”. Дивіться. “Я знаю, мій Викупитель живий”. І в останні дні Він зійде на землю цю. І не дивлячись на те, що підшкірні черв’яки знищили це тіло, і все-таки в своїй плоті я побачу Бога. “Бог і Викупитель були одне і Бог і людина стали одне”. “Я побачу Бога сам. Мої очі побачать, а не чий-небудь /Амінь/, і не когось іншого, а Викупителя – Бога”.

85. Ось кого мої очі побачать. Він є абсолют. Він являється абсолютom. Він забирає страх смерті. Він забрав всі страхи... Подивіться в послання до Євреїв у другому розділі, 14 і 15 вірші. Він прийняв вигляд чоловіка, щоб помер один за всіх. Він став людиною /цей Викупитель/, зійшов і був створений чоловік, щоб Він міг померти, одна людина за всіх людей.

44. І справжні зановонароджені люди цього віку, наповнені Святим Духом, є з’єднуючим стовпом цього Писання, яке повинно виконатися в ці останні дні. Вони є первинною основою. Це Божа основа, тому що це Його Слово, і Слово є Христос – з’єднуючий стовп, пост.

Немає дороги зійти від цього в бік – дещо утримує тебе. Як я вже казав, це примушує тебе робити речі, які звичайно ти не зробив би. Це примушувало Павла творити діла, які звичайно не зробив би він. Це примушувало Мойсея робити речі, які б звичайно він не зробив. Це примушує кожного чоловіка і жінку чинити те, що вони б звичайно не зробили.

45. Це щось, над чим ви сконцентровані. Це щось, яке є вашим стабілізатором. Це так ... це як якір для корабля. Корабель прив’язаний до якоря під час шторму. І якщо Христос є вашим абсолютom, тоді ви прив’язані до Нього під час гірких страждань. Корабель може розбитися об скелі. Але що ж вони роблять – вони кидають якір. Якір волочиться, поки не зачепиться за основу скелі і корабель прив’язується до якоря. Це абсолют для корабля.

46. І зановонароджений Християнин прив’язаний до Христа і Біблія є якорем. Це речі, до яких ми прив’язані. Нехай організації, нехай все навкруг них, нехай наука, нехай освітні системи кажуть все що бажають. Поки це Слово промовляє це, і обіцяє це, тоді ми прив’язані до цього. Є дещо, що не дозволяє нам зійти в бік від цього. Це правильно. Справді народжений Християнин буде стояти зі Словом. Якщо Воно каже, щоб робити визначені справи і як це робити, то таким ось шляхом ми і повинні це робити. Байдуже що скаже ще хто-небудь зверх того, що сказане Богом. Ми прив’язані до цього – до зосередженого на Христі.

47. І знову, Христос подібний до Північної Полярної Зірки. Ви знаєте, що світоустрій крутиться навколо, і зірки... Реально тільки одну можна бачити – і як вечірню зорю, і як ранкову також. Світ тільки крутиться навколо неї. Змінюється по відношенню до всіх зірок, крім Північної Полярної Зірки. Ви не можете повернути свій компас на вечірню зірку і дістати відправну точку, тому що вранці, що ви будете мати? Ви... Вечірня зірка на заході, а наступного ранку ви на сході. Бачите, ви не можете зробити таке. Але ви зможете навести це на Північну Полярну Зірку /Амінь/ і триматись її нерухомого центру, і зможете вийти.

48. Ось чим є життя, сконцентроване на Христі. Коли ви загублені, тоді Він є твоєю Північною Полярною Зіркою. І якщо Він є Північною Полярною Зіркою, тоді Святий Дух є твоїм компасом. І компас буде показувати тільки на Північну Полярну Зірку. Він не буде вказувати на

віровчення чи на деномінацію. Він не буде вказувати на почуття і все інше. Він буде незмінно вказувати на Північну Полярну Зірку. Він є твоя Полярна Зірка.

49. Коли ти загублений, тоді можеш коливатися разом з деномінаціями і все інше. Але компас /Дух Святий/ буде вказувати тобі просто на Слово, яке є Христос, і тримати тебе непохитно. Прив'язаний до цього.

50. А що, якби не було Північної Зірки? Як би людина змогла знайти свій шлях в морі, покритому туманом? Що якби не було Духа Святого, щоби направляти тебе до Слова Божого, щоби проявляти це і підтверджувати це? Що би ми робили в цей час? Дух Святий вказує тільки на Слово. “Не хлібом єдиним буде жити людина, але кожним словом, /не частиною слова, кожним словом, всією повнотою слова, кожним словом/, що виходить із уст Божих”. Ось чим живе людина. Він – це твій абсолют в твоєму житті. Він також є твоєю Північною Зіркою.

51. Ви знаєте, що нам необхідно мати щось, щоб владнати суперечки. Знаєте, був час, коли манера поведінки за столом засновувалась на слові жінки. Вірю, що ім'я їй було Емілі Пост. Якщо б Емілі Пост сказала їсти біб ножиком, тоді це все одно би вважалось гарною манерою. Чому? Вона вважалась абсолют в питанні поведінки за столом. Це правда. Якщо би вона сказала їсти руками, тоді би ви їли руками. Чому? Ця країна створила з неї абсолют по застільних манерах. Так, добродію.

Був час, коли у Німеччині був абсолют, і це був Гітлер. Це був абсолют. Все одно хто що казав, але коли Гітлер казав зробити це, вони це робили. Їм необхідно було зробити це. Він був останнім словом. Гітлер був ним.

52. Був час, коли для Риму був абсолют, і це був диктатор Муссоліні. Чоловік приїхав за ним на машині на хвилину раніше. Він застрелив його просто в машині і виштовхнув геть. Сказав: “Я ніколи не казав про приїзд на хвилину раніше. Я сказав бути тут вчасно”. Це абсолют. Що б він не казав – вони повинні були це робити. Він казав, що змінить світ словом своїм. Але все змінюється через Слово Боже.

53. Був час, коли в Єгипті був абсолют. Це був Фараон. Я був одного разу в Єгипті, щоб тільки подивитись на ті місця. Необхідно заглибитись на сім метрів, щоб знайти престולי на яких вони сиділи – імператори Риму і Єгипту. Бачите, все це перетворилось в історичну пилюку, тому що це було неправдивим абсолют. Це так. Це було неправильно і це потерпіло поразку. Це були людьми створені абсолют. І кожен створений людиною абсолют і різне зроблене людиною досягнення

маю мужність знати тільки Ісуса Христа і Його проявлене серед нас Слово. Я прив'язаний до цього. Це мій якір. Я заякорений до цього, з тих пір, як...

Павло сказав: “З того моменту, коли я зустрів Його на дорозі, я змінився. Він випрямив мене”.

75. О, Боже! Як Він випрямив мене. Як Він привів мене в порядок. Але з тих пір, коли Він випрямив мене, я став прив'язаний до цього. Я побачив, що Слово є Істина. І все протилежне цьому було невірне. Ви це знаєте? Він спас мене з метою. Він має мету у випадку спасіння тебе. І я відважився і визначився через Його волю, щоб виконувати його волю. Причина, чому Він зробив це... я не знаю чому Він зробив це.

76. Не добавити, ні віднімати від цього... як я вже казав із Об'явлення 22:19 “Не роби цього”. Якщо Він є нашим абсолют, тоді інакше і бути не може. Немає шляху, щоб було інакше. Він повинен бути абсолют і останнім словом.

77. Були мільйони людей в гріху коли я дістав спасіння. У Нього була мета в моєму спасінні. Я є дивним малюком серед братів – вірю в призначення, сім'я змія, в хрещення в ім'я Ісуса Христа і всі інші діла, які здаються такі... І видіння, і повернена сила Христа, і осудження організацій і їхніх діл – я є дивним мужем.

78. Але у Нього була причина спасти мене, ціль для виконання цього. Він спас мене коли були мільйони інших в гріху. Але Він спас мене по визначеній причині. Були освічені мужі, були розумні мужі, були богослови, були єпископи, доктори і різні інші – всі вони були на полі життя, коли Він спас мене. Але Він спас мене для якоїсь мети. І я бачу, що Слово є абсолют і я прив'язаний до Нього; і я вирішив що не буду знати нічого крім Ісуса Христа розіп'ятого. У Нього була основа для цього і я вирішив триматись за цю основу.

79. Однаково, хто що каже і я не збираюсь з ними сваритись і дискредитувати їх. Але я знаю до чого я прив'язаний. Він бажає щоб я був таким. Він примушує мене бути таким. Я створений був таким для мети. Я повинен був бути створений з усіма цими особливостями і властивостями, без різних життєвих розрахунків, щоб Він міг забрати це все від мене і вмістити дещо в мене – і це було Його Слово. І я визначився і вирішив не знати нічого окрім Христа.

80. Смерть Христа була абсолют. Це був абсолют. Це було кінцем всіх страхів учнів, бо вони були налякані смертю. Навіть Йов боявся смерті. Але коли він побачив видіння... Він все втратив – свою сім'ю, своїх

цього”, – сказав Бог, – “тоді у того Я відійму участь в книзі життя”. Тому це повинно бути абсолют.

70. І Ісус сказав, що людина не буде жити тільки хлібом, але кожним Словом. Я знав, що це “кожним словом” повинно бути. Сказано: “Правило на правило, заповідь на заповідь...” Так це повинно приходити – саме так як написано. Далше Він сказав: “Якщо ви перебуваєте в Мені /Він є Слово/ і слова Мої у вас, то просіть що бажаєте”.

71. І далше мені відкрилось, що якщо Християнство було Словом Божим і Він був Словом, і через прийняття Слова це Слово жило через Нього; далше я дізнався: “Якщо перебуваєте в Мені, і Мої слова у вас, то просіть що забажаєте”. І якщо ви знаходитеся в Слові і є часткою Слова, тоді ви будете просити тільки те, про що Слово каже вам просити. Далше відкривається вам день, в якому ви живете, і ви відповідно просите.

72. Тому повертаючись до нашої теми... Тепер я розповідаю про себе особисто і про те, що я прив’язаний. Я прив’язаний до Ісуса Христа, до Нього, через Його Слово. Він мій абсолют. Я вияснив, що всі ці деномінації і решту мають свій абсолют. Кожна із них – у всіх у них свій власний абсолют. Як у католиків: коли папа щось каже, то це все. Це абсолют для католицької церкви. Все одно що каже священник, що каже єпископ, що каже кардинал. Коли папа говорить, то це все. Це – абсолют для них. Дійсно.

В Методистській церкві і в багатьох Протестантських деномінаціях сказане єпископом є абсолют. Це – все. Що говорить віровчення – це є абсолют.

У П’ятидесятників це генеральний наглядчик і його слова – підходить та чи інша людина для пробудження, чи ні. Це їх абсолют. Якщо ти не згідний з його словами, тоді тебе викинуть із організації. Бачите – зі Словом навіть взагалі не рахуються. Бачите, ви дістали ці абсолюті, кожен має свій власний абсолют.

73. Але ви знаєте, що я не святотатствую, але кажу це заради істини. Я почуваю себе як Павло, коли він сказав в Діях, 20:24 : “Але я ні про що не турбуюсь. Я прийняв рішення не знати нічого крім Ісуса Христа розіп’ятого”.

74. Мене не хвилюють ці абсолюті – нехай буде це папа римський, єпископ чи генеральний пресвітер, наглядчик, або радник, чи система, або щоб це не було. Ні одне із цих речей не хвилює мене. Мені все одно, якщо вони кажуть: “Добре, ми хочемо піти...” Це байдуже для мене. Я

повинні перетворитись в пилюку. Все це повинно стати порошком. Це не справжнє, і тому все це терпить поразку.

54. Тільки подумайте про нашу країну. Коли в нас проблема, чи хто-небудь дещо зробить, тоді починається все з маленького міського суду, а потім все вище і вище. І накінець доходить до Верховного Суду. Сьогодні Верховний Суд є національним абсолют. Він постановляє це. Наші друзі в Канаді можуть поїхати з Канади до Королеви. Але в США абсолют є Верховний Суд.

55. Інколи нам не подобається їхнє рішення, але нам необхідно їх слухати, як би там не було. Так, пане. Ми не погоджуємось з цим, інколи нам не подобається рішення, але це є абсолют для країни. Ця країна прив’язана до цього. Це кінець всіх аргументів. Коли цей Верховний Суд каже що ти винен, то ти – винен. Нам необхідно це мати. Якщо у нас цього не було б, тоді не було б і країни. Що би було, якби ми не мали чогось подібного? Дійсно. Це є абсолют для всього.

56. Є абсолют у грі з м’ячем – це суддя. Правильно. І якщо він каже, що це штрафний, то так воно і є. Все одно, що ти кажеш або що я думаю /наше з тобою бачення цього/, але це являється тим, що він скаже. Це абсолют. Якщо він призначає штрафний, то ти змушений погодитись з цим. А що би було, якби не було судді? Хто би був правий? Один скаже: “Був штрафний”. Другий скаже: “ Не було порушення і все було за правилами. Це було...”. Був би тоді хаос. Ви б не знали що потрібно робити.

57. Десь повинно бути чиясь останнє Фінальне слово. Амінь! Я почуваю себе прекрасно тепер. Слава, алілуя! Повинно бути щось заключне.

Я так цьому радий. Я радію за цей абсолют. Немає потреби в суперечках і аргументах. Суддя сказав: “Штрафний” – значить це так і є. Помітьте в своєму розумінні що це штрафний і йдіть далі.

58. Коли Бог щось каже, тоді так воно і є! Немає потреби сперечатись і обговорювати це. Так воно і є. Тому що Він сказав так. Це – Християнський абсолют, якщо людина являється Християнином. Бог каже: “Роби це так”. Так це і повинно бути зроблено. Без розмірковувань. “Добре”, – скажеш, – “це не було так...”

Нічого не значить. Бог так сказав. Це все визначає. Це є абсолют для справжнього віруючого. Що, якби не було нічого подібного? Де би ми були? Були б Методисти праві? Баптисти, Пресвітеріани, Лютерани, чи хто був би правий? Бачите? Ось причина, через яку у вас хаос. І це

причина... Вони відв'язались від цього абсолюта. Ось причина, по якій вони блукають разом з рештою зірок.

59. Але існує абсолют. Повинен бути абсолют. Абсолют повинен бути, і такий абсолют є. Це – Слово. І все одно що кажуть решта. Так, пане.

60. Якщо у нас немає судді у іграх з м'ячем, тоді кожен буде тягнути один одного за волосся, сваритися і битися. Ось для чого ми потребуємо абсолюту, Християнства – щоб перестати виривати волосся, сваритися і битися. Слово каже це, і воно визначає це. Не переінакшуй це, але тільки живи так, як сказано. Ви знаєте, що є абсолют для вуличного руху. Це стоп-сигнал і світло, яке регулює рух. Що, якби одного ранку це не працювало. О, Боже! Попадали ви в таке хоч раз? Я попадав. У водіїв не було сумніву. А що, якби не працював стоп-сигнал? Тоді всі би пересварились. Вони їхали і один казав: “Я був тут першим”. Інші казали: “Дайте мені сказати. Мені потрібно добратись до роботи”. О, Боже! Жінки розмахують сумочками, а чоловіки б'ються кулаками, і ... це все відповідає хаосу!

61. Повинен бути абсолют. Якщо говориться: “Це вірно”, то так і є. Коли світло каже: “Стоп”, то це і значить зупинку. Коли говориться: “Їдь”, то це і значить їдь. Якщо це не так, то ви в замішанні. І так же само і в Християнському житті. Є місце зупинки і є місце руху вперед. Боже Слово є цим абсолютом. Це – Христос. Так, пане.

62. Якщо ви... коли нема сигналів світлофора, тоді виникає пробка, затор. І я думаю, це саме те, що ми маємо сьогодні в релігійному Пентагоні – дорожню пробку із невіруючих, які підробляються під віруючих, і все це спресовано разом. Ви дістали саме дорожню пробку. Чому? У них немає абсолюту. Один каже: “Добре, ми є абсолютом”. Інший каже: “Ми є абсолют” Бог являється абсолютом. Він сказав: “Нехай буде будь-який абсолют окрім Мого неправдивим. А Мій істинним”. Тому це є абсолютом для Християнства. Це – кінець для всіх аргументів. Біблія так каже. Вона робить це правильним. Так, пане!

63. Повинен бути абсолют у всьому. Деякі... саме як церкви сьогодні. Більшість церков мають свої власні абсолюти. Кожна має свій – дещо схоже було під час суддів. Кожна людина робила те, що їй здавалось справедливим. Але це неправильно. Бачите, це було в той час, коли Слово Боже не існувало в пророках. Слово це абсолют. Вони ж мали свій власний абсолют.

64. Кожен стверджує, що він є істиною і шляхом: “Ми є істина і шлях”. Але Ісус сказав, що Він є Істиною і шляхом – Істиною, шляхом і світлом.

Це правда? Добре, тоді Він є Слово. Тому що це є абсолютом. І деномінаційні абсолюти – ніщо по відношенню до Нього. Це – неправильно. Нехай ідуть собі.

65. Людина робить як вона вважає за правильне зі своєї точки зору, але у Бога є власний шлях. Дивіться, коли Бог і Його Слово, і Його пророки не сприймалися і їх не слухали, тоді кожна людина робила що хотіла і таке ж відбувається сьогодні. Кожен говорить:

“Я належу до цього”.

“Ти Християнин?”.

“Я – Пресвітеріанин”.

“Я питаю тебе, ти – Християнин?”

Одна дівчина сказала :”Я кажу вам, щоб ви зрозуміли, я запалюю свічку кожен вечір”.

Ще один мужчина сказав... В молитовній черзі я спитав його чи Християнин він. Відповів: “Я – Американець. І ти ще питаєш?”. І з цим нічого не зробиш, бачите?

66. Вони прив'язані до нації, країни. Інші прив'язані до організацій і догм. Але Християнин – значить “подібний Христу”, і єдиний шлях, по якому ти можеш бути подібний до Христа, це коли Христос, Слово – буде в тобі. Це є первинна основа. Так. Я бачив це ще до свого навернення і я вдячний Богу за те, що Він заволодів мною раніше, ніж це зробила церква.

67. Тому я знав, коли я... Прекрасний Баптистський служитель. Брат Нейлор /сьогодні він перебуває в Слові/, говорив зі мною. І,о, було багато людей, які зверталися до мене коли я шукав Бога. Проповідник Адвентистів Сьомого дня запрошував мене вступити до них і багато інших. Але я бачив, якщо я хочу бути Християнином, тоді не зможу сказати: “Я Адвентист Сьомого дня” Це добре. “Я Баптист” Це добре, бачите, але я хотів мати дещо більш надійне ніж це.

68. Я не міг довіряти, тому що кожен коливався. Я думав: “Є хтось десь. Тобі потрібно мати дещо істинне”. Тому в мене була потреба в абсолюті і взяв єдине Боже Слово. Тому я прочитав у Слові, що Він є Словом /Івана 1-й розділ/, і на: “Цьому абсолюті Я побудую Мою церкву”. Це вірно. Тому я прийняв його через Його Слово.

69. В Об'явленні, 22:19 сказано: “Коли хто відійме одне слово від цього чи добавить одне слово до цього...” Це – абсолют. Це – кінець всіх суперечок. Це є абсолютом. “Якщо хто відійме від цього чи добавить до